

Kísérőként kiadott IASB dokumentumok

A Pénzügyi beszámolás fogalmi keretelvei-hez

A *Pénzügyi beszámolás fogalmi keretelveit* (*Fogalmi keretelvek*) a Nemzetközi Számviteli Standard Testület bocsátotta ki. Ez 2010 szeptemberében hatályon kívül helyezte a *Pénzügyi kimutatások elkészítésére és bemutatására vonatkozó keretelvek*-et.

A *Fogalmi keretelvek* szövegét a jelen kiadás A kötete tartalmazza. Ez a rész a következő kísérő dokumentumokat foglalja magában:

KÖVETKEZTETÉSEK ALAPJA AZ 1. ÉS 3. FEJEZETEKRE VONATKOZÓAN

TARTALOM

bekezdéstől

**KÖVETKEZTETÉSEK ALAPJA AZ 1. FEJEZETRE VONATKOZÓAN:
AZ ÁLTALÁNOS CÉLÚ PÉNZÜGYI BESZÁMOLÁS CÉLJA**

BEVEZETÉS	BC1.1
Háttér	BC1.3
Általános célú pénzügyi beszámolás	BC1.4
A beszámolót készítő gazdálkodó egység pénzügyi beszámolása	BC1.8
ELSŐDLEGES FELHASZNÁLÓK	BC1.9
Kellene, hogy legyen egy elsődleges felhasználói csoport?	BC1.14
Miért a meglévő és potenciális befektetőket, kölcsönadókat és egyéb hitelezőket tekintik az elsődleges felhasználóknak?	BC1.15
Szükséges, hogy legyen egy felhasználói hierarchia?	BC1.18
Azon egyéb felhasználók információs igényei, akik nem tartoznak az elsődleges felhasználói csoportba	BC1.19
HASZNOSSÁG A DÖNTÉSHOZATALHOZ	BC1.24
A pénzügyi beszámolás célja a gazdálkodó egységek különböző típusai esetén	BC1.29
INFORMÁCIÓK A BESZÁMOLÓT KÉSZÍTŐ GAZDÁLKODÓ EGYSÉG ERŐFORRÁSAIRÓL, A GAZDÁLKODÓ EGYSÉGGEL SZEMBENI IGÉNYEKRŐL, ÉS AZ ERŐFORRÁSOKBAN ÉS IGÉNYEKBE TÖRTÉNŐ VÁLTOZÁSOKRÓL	BC1.31
A pénzügyi teljesítménnyel kapcsolatos információk jelentősége	BC1.31
Pénzügyi helyzet és tartós fizetőképesség	BC1.34

Következtetések alapja az

1. Fejezetre vonatkozóan: *Az általános célú pénzügyi beszámolás célja*

Jelen Következtetések alapja kíséri az 1. fejezetet, de nem képezi annak részét.

Bevezetés

- BC1.1 A jelen Következtetések alapja összefoglalja a Nemzetközi Számviteli Standard Testületnek az 1. fejezetben (*Az általános célú pénzügyi beszámolás célja*) foglalt következtetések levonása során tett megfontolásait. Tartalmazza az egyes alternatívák elfogadásának és mások elutasításának okait. A Testület egyes tagjai bizonyos tényezőknek nagyobb súlyt tulajdonítottak, mint másoknak.
- BC1.2 A Testület a jelen fejezetet az egyesült államokbeli Pénzügyi Számviteli Standard Bizottsággal (FASB) együtt dolgozta ki. Következésképpen, a jelen Következtetések alapja az FASB szakirodalmára vonatkozó utalásokat is tartalmaz.

Háttér

- BC1.3 A Testület a pénzügyi beszámolás céljának fejlesztési folyamatát a saját, valamint más standardalkotók keretelveinek és koncepcióinak felülvizsgálatával kezdte meg. 2006 júliusában a Testület nyilvános véleményezés céljából kiadta a témával kapcsolatos vitaanyagát. Ugyanezt a dokumentumot az FASB is kiadta. A Testület és az FASB 179 választ kapott. A témával kapcsolatos kérdések újragondolása során a Testület megfontolt minden kapott észrevételt és egyéb megkeresésből nyert információt. 2008 májusában a Testület és az FASB együttesen kiadott egy nyilvános tervezetet. A testületek 142 választ kaptak. A Testület a témával kapcsolatos minden kérdést újragondolt. A jelen dokumentum, ezen újragondolások eredménye.

Általános célú pénzügyi beszámolás

- BC1.4 A Testület felelősségével összhangban a *Fogalmi keretelvek* nem csak a pénzügyi kimutatások, hanem a pénzügyi beszámolás célját is meghatározzák. A pénzügyi kimutatások a pénzügyi beszámolás központi elemét képezik, és a legtöbb kérdés, mellyel a Testület foglalkozik, érinti a pénzügyi kimutatásokat. Habár az FASB 1. számú *Az Üzleti vállalkozások pénzügyi beszámolásának céljai* Elvi állásfoglalásának hatóköre a pénzügyi beszámolás volt, a többi FASB elvi állásfoglalás a pénzügyi kimutatásokra összpontosított. A Testület *A Pénzügyi kimutatások elkészítésére és bemutatására vonatkozó keretelvek* dokumentumának hatóköre, melyeket a Testület jogelődje 1989-ben (továbbiakban: *Keretelvek* (1989)) publikált, kizárólag a pénzügyi kimutatásokkal foglalkozott. Ezáltal, a *Fogalmi keretelvek* hatóköre mindkét testület számára szélesebb.
- BC1.5 Néhány támogató felvetette, hogy a technológiai fejlődés az általános célú pénzügyi beszámolást feleslegessé teheti. Az új technológiák, mint például a Kiterjeszhető üzleti beszámolási nyelv (eXtensible Business Reporting Language (XBRL)), használata a jövőben kivitelezhetővé teszi a beszámolót készítő gazdálkodó egységek számára, hogy elkészíthessék, vagy elérhetővé tegyék a különböző felhasználók számára szükséges információkat, hogy azok különböző pénzügyi beszámolókat állíthassanak össze, hogy megfeleljenek az egyedi információs igényeknek.
- BC1.6 A különböző felhasználók számára különböző beszámolókat elérhetővé tenni, vagy minden olyan információt elérhetővé tenni, melyre a felhasználóknak szüksége lehet a saját, egyénre szabott beszámolóiknak az összeállításához, jelentős költséggel járna. Annak elvárása, hogy a pénzügyi információk felhasználói saját beszámolóikat állítsák össze, szintén észszerűtlen lehet, mivel sok felhasználónak nagyobb számviteli tudásra lenne szüksége annál, mint amivel jelenleg rendelkezik. A Testület ezért arra a következtetésre jutott, hogy egyelőre az általános célú pénzügyi beszámoló a leghatékonyabb módja annak, hogy a különböző felhasználók információs igényei kielégítésre kerüljenek.
- BC1.7 A vitaanyagban a Testület az *általános célú külső pénzügyi beszámolás* kifejezést használta. A „külső” szó azt az üzenetet kívánta közvetíteni, hogy a belső felhasználók, mint például a vezetés, nem célzott felhasználók az általános célú pénzügyi beszámolás szempontjából, ahogy azt a Testület megállapította. Az újragondolások során a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a kifejezés felesleges. Ezért az 1. fejezet az *általános célú pénzügyi beszámolás* kifejezést használja.

A beszámolót készítő gazdálkodó egység pénzügyi beszámolója

- BC1.8 A nyilvános tervezet néhány válaszadója azt mondta, hogy a beszámolót készítő gazdálkodó egység nem különül el a tőkebefektetőitől, vagy ezen tőkebefektetők egy részhalmazától. Ez a nézet azokból az időkből származik, amikor a legtöbb üzleti tevékenység egyéni vállalkozásként, valamint társulásként üzemelt, melyeket saját tulajdonosi körük menedzselte, akik az üzletmenet során felmerült adósságokért korlátlan felelősséggel tartoztak. Az idő előrehaladtával a vállalkozásoknak és azok tulajdonosainak az elkülönülése növekedett. Napjaink vállalkozásainak többsége a tulajdonosaitól elkülönült jogi személyiséggel bír a szervezet jogi formája, a korlátozott felelősséggel bíró nagy számú befektető, valamint a tulajdonosoktól elkülönülő, professzionális menedzsment erejénél fogva. Ebből következően a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a pénzügyi beszámolóknak ezt a szétválasztást tükrözniük kellene a gazdálkodó egységre (valamint annak gazdasági erőforrásaira és a vele szemben fennálló igényekre) vonatkozó elszámolással, nem pedig az elsődleges felhasználókra, valamint azoknak a beszámolót készítő gazdálkodó egységben lévő érdekeltségeire vonatkozó elszámolással.

Elsődleges felhasználók

- BC1.9 A pénzügyi beszámolás célja az OB2 bekezdésben a meglévő és potenciális befektetőkre, kölcsönadókra és egyéb hitelezőkre utal. Az elsődleges felhasználók OB5 bekezdésben található leírása azon meglévő és potenciális befektetőkre, kölcsönadókra és egyéb hitelezőkre utal, akik nem követelhetik a beszámolót készítő gazdálkodó egységektől, hogy az információkat közvetlenül a számukra állítsák elő. Az OB10 bekezdés kimondja, hogy a „szabályozók és a nyilvánosság azon tagjai, akik nem befektetők, kölcsönadók és egyéb hitelezők” az általános célú pénzügyi beszámolók információit hasznosnak találhatják, azonban egyértelműen kijelenti, hogy ezek nem azok a felek, akiknek az általános célú pénzügyi beszámolók elsősorban szólnak.
- BC1.10 A *Keretelvek* (1989) 9. bekezdése kimondta, hogy a felhasználók tartalmazzák „a jelenlegi és potenciális befektetőket, munkavállalókat, kölcsönadókat, beszállítókat, valamint egyéb kereskedelmi hitelezőket” (és később a befektetői igények tárgyalásának eredményeként a tanácsadók is hozzáadásra kerültek), amelyek mindegyikét fel kívánja ölelni az OB2 bekezdésben található kifejezés. A *Keretelvek* (1989) 9. bekezdése tartalmazta az olyan egyéb potenciális felhasználók listáját is, mint például vevők, kormányzatok és kormányzati hivatalaik, valamint a nyilvánosság, amely hasonló azoknak az OB10 bekezdésben található listájához, akik érdekeltek a pénzügyi beszámolóknak, azonban nem minősülnek elsődleges felhasználóknak.
- BC1.11 A *Keretelvek* (1989) 10. bekezdése kimondta, hogy „mivel a befektetők a gazdálkodó egység felé kockázati tőkét biztosító felek, az igényeiket kielégítő pénzügyi kimutatások biztosítása más felhasználók legtöbb olyan igényét is ki fogja elégíteni, amelyet a pénzügyi kimutatások ki tudnak elégíteni”, amit úgy lehetett értelmezni, hogy az a súlypontot kizárólag a befektetőkre szűkítette. Azonban a 12. bekezdés kifejezetten kimondta, hogy a pénzügyi kimutatások célja olyan információk nyújtása, „amelyek a felhasználók széles köre számára hasznosak gazdasági döntéseik meghozatala során”. Így a *Keretelvek* (1989) a befektetők igényeire, mint a felhasználók széles köre igényeinek képviselőjére összpontosítottak, azonban nem azonosították kifejezetten az elsődleges felhasználók csoportját.
- BC1.12 A FASB 1. Elvi állásfoglalás a „jelenlegi és potenciális, racionális befektetési, hitelezési és hasonló döntéseket hozó befektetőkre és hitelezőkre, valamint egyéb felhasználókra” utalt (34. bekezdés). Azt is kimondta, hogy a „főbb befektetői csoportok a részvényjellegű értékpapír tulajdonosok, valamint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír tulajdonosok”, továbbá a „főbb hitelezői csoportok az áruk és szolgáltatások hitelt nyújtó beszállítói, a fennálló igényekkel rendelkező vevők és munkavállalók, a hitelező intézmények, a magánszemély hitelezők és hitelviszonyt megtestesítő értékpapír tulajdonosok” (35. bekezdés). A hangsúlyok tekintetében a *Keretelvektől* (1989) való különbség az, hogy míg az a kockázati tőkét biztosító feleket hangsúlyozta, addig az 1. Elvi állásfoglalás egyaránt utalt „azokra, akik a befektetés biztonságára vágnak, valamint azokra, akik a magas hozamok érdekében hajlandóak a kockázatviselésre” (35. bekezdés). Azonban ahogy a *Keretelvek* (1989), úgy az 1. Elvi állásfoglalás is kimondta, hogy a befektetők és hitelezők kifejezés „magába foglalhatja az értékpapír elemzőket és tanácsadókat, brókereket, ügyvédeket, szabályozó hivatalokat, valamint egyéb szereplőket is, akik a befektetőknek és hitelezőknek tanácsot adnak vagy azokat képviselik, vagy akik egyéb módon érdekeltek abban, hogy a befektetők és hitelezők hogyan boldogulnak” (35. bekezdés).
- BC1.13 Az OB3, OB5 és OB10 bekezdések két okból térnek el a *Keretelvektől* (1989) és az 1. Elvi állásfoglalástól - azért, hogy megszüntessék a *Keretelvek* és az 1. Elvi állásfoglalás közötti különbségeket, valamint, hogy még közvetlenebbül összpontosítsanak az erőforrások biztosításáról döntő felhasználókra (de nem kizárva a tanácsadókat). Az okokat a BC1.15–BC1.24 bekezdések tárgyalják.

Kellene legyen egy elsődleges felhasználói csoport?

- BC1.14 A vitaanyag és a nyilvános tervezet a pénzügyi beszámolók elsődleges felhasználói csoportjának azonosítását javasolta. A nyilvános tervezet néhány válaszadója azt mondta, hogy más felhasználók, akik nem biztosítottak, vagy nem terveznek biztosítani erőforrásokat a gazdálkodó egység számára, számos okból használják a pénzügyi beszámolókat. A Testület megértette az információs igényeiket, azonban arra a következtetésre jutott, hogy az elsődleges felhasználók definiált csoportja nélkül a *Fogalmi keretelvek* indokolatlanul absztrakttá vagy homályossá válhatnának.

Miért a meglévő és potenciális befektetőket, kölcsönadókat és egyéb hitelezőket tekintik az elsődleges felhasználóknak?

- BC1.15 A vitaanyag és a nyilvános tervezet néhány válaszadója azt javasolta, hogy az elsődleges felhasználói csoportnak a meglévő részvényesekre, vagy az ellenőrzést gyakorló gazdálkodó egység többségi részvényesekre kellene korlátozódnia. Mások azt mondták, hogy az elsődleges felhasználóknak meglévő részvényeseknek és hitelezőknek kellene lenniük, és a pénzügyi beszámolóknak az ő igényeikre kellene összpontosítaniuk.
- BC1.16 Az okok, amelyek miatt a Testület arra a következtetésre jutott, hogy az elsődleges felhasználói csoportnak a beszámolót készítő gazdálkodó egység meglévő és potenciális befektetőinek, kölcsönadóinak és egyéb hitelezőinek kellene lennie, a következők:
- (a) A meglévő és potenciális befektetőknek, kölcsönadóknak és egyéb hitelezőknek van a leginkább kritikus és azonnali igénye a pénzügyi beszámolókban szereplő információkra, és sokan közülük nem követelhetik meg a gazdálkodó egységtől, hogy közvetlenül nekik szolgáltatassa az információt.
  - (b) A Testület és az FASB felelősségei megkövetelik tőlük, hogy a tőkepiaci résztvevők igényeire összpontosítsanak, akik közé nem csak a meglévő befektetők, hanem a potenciális befektetők, valamint a meglévő és potenciális kölcsönadók és egyéb hitelezők is tartoznak.
  - (c) Azok az információk, amik kielégítik a meghatározott elsődleges felhasználók igényeit, valószínűleg egyaránt kielégítik a felhasználók igényeit a részvényesek összefüggésében meghatározott vállalatirányítási modellel rendelkező joghatóságokban, valamint azokban, ahol a vállalatirányítási modellel az érdekhordozók valamennyi típusának kontextusában került definiálásra.
- BC1.17 Néhány válaszadó azon a nézeten volt, hogy a meghatározott elsődleges felhasználói csoport túl széleskörű, és ez a pénzügyi beszámolókban túl sok információt eredményezne. Azonban a *túl sok* egy szubjektív megfontolás. A pénzügyi beszámolás céljának megfelelő pénzügyi beszámolási követelmények kidolgozása során a testületek a hasznos pénzügyi információk minőségi jellemzőire, valamint költségkorlátaira fognak támaszkodni, hogy fegyelem legyen, hogy elkerüljék a túl sok információ nyújtását.

Szükséges, hogy legyen egy felhasználói hierarchia?

- BC1.18 A nyilvános tervezet néhány válaszadója, akik támogatták az elsődleges felhasználói csoport összetételét, azt is javasolták, hogy a Testületnek fel kellene állítania egy elsődleges felhasználók hierarchiáját, mivel a befektetőknek, kölcsönadóknak és más hitelezőknek különböző információs igényeik vannak. Azonban a Testület megállapította, hogy az egyedi felhasználóknak olyan információs igényei és kívánságai lehetnek, amik eltérnek azon, más felhasználók igényeitől és kívánságaitól, és esetleg ellentétben is vannak azokkal, akik a beszámolót készítő gazdálkodó egységben ugyanolyan típusú érdekeltséggel rendelkeznek. Az általános célú pénzügyi beszámolók célja a felhasználók számára általános információt nyújtani, így azok nem tudnak minden információigényt kielégíteni. A Testület az információk olyan csoportjának megkeresésére fog törekedni, amely a lehető legtöbb felhasználó igényeinek kielégítését célozza költséghatékony módon.

Azon egyéb felhasználók információs igényei, akik nem tartoznak az elsődleges felhasználói csoportba

A vezetés információs igényei

- BC1.19 Bizonyos támogatók megkérdőjelezték az általános célú pénzügyi beszámolás, valamint a vezetés igényei közötti kölcsönhatást. A Testület kijelentette, hogy az elsődleges felhasználókat célzó bizonyos információk

valószínűleg megfelelnek a vezetés bizonyos igényeinek is, azonban nem mindegyiknek. Azonban a vezetés képes további pénzügyi információkhoz is hozzáférni, és ebből következően az általános célú pénzügyi beszámolásnak nem szükséges kifejezetten a vezetést céloznia.

A Szabályozók információs igényei

- BC1.20 Néhány támogató azt mondta, hogy a pénzügyi beszámolás egyik célja kellene, hogy legyen a pénzügyi stabilitás fenntartása a tőkepiacokon (egy ország vagy régió gazdasági vagy pénzügyi rendszerének stabilitása). Megállapították, hogy a pénzügyi beszámolásnak azon szabályozók és a fiskális politikai döntéshozók igényeire kellene összpontosítania, akik a pénzügyi stabilitás fenntartásáért felelnek.
- BC1.21 Más támogatók ellenezték a pénzügyi stabilitás fenntartására vonatkozó cél létrehozását. Azt mondták, hogy a pénzügyi kimutatásoknak a beszámolót készítő gazdálkodó egység valós gazdasági helyzetét kellene mutatniuk a lehető legkisebb torzítással, azonban egy ilyen bemutatás nem feltétlenül összeegyeztethetetlen a pénzügyi stabilitási céllal. A gazdasági valóság bemutatásával a pénzügyi kimutatások még tájékoztatóbb döntéshozatalhoz vezethetnek, és ezáltal támogatják a pénzügyi stabilitást, még akkor is, ha az nem az elsődleges cél.¹
- BC1.22 Azonban a pénzügyi stabilitási cél pártolói gondolatban más végeredményre jutottak. Nem javasolták a Testület számára, hogy megkövetelje a beszámolót készítő gazdálkodó egységektől, hogy a szabályozók, valamint a fiskális politika döntéshozói által felhasználandó információkat szolgáltatassanak. Ehelyett azt javasolták, hogy a Testület fontolja meg az új pénzügyi beszámolási standardok következményeit a világ gazdaságainak és pénzügyi rendszereinek stabilitására nézve, valamint, legalább időnként, adjon nagyobb súlyt ennek a célnak, mint a befektetők, kölcsönadók és más hitelezők információs igényeinek.
- BC1.23 A Testület elismerte, hogy a befektetők, kölcsönadók és más hitelezők érdekei sokszor átfedésben vannak a szabályozói érdekekkel. Azonban a pénzügyi beszámolás céljának a pénzügyi stabilitás figyelembevételére való kiterjesztése időnként a célok közötti olyan ellentmondásokat eredményezhet, melyeknek a megoldására a Testület nem rendelkezik a megfelelő eszközökkel. Például, néhányan úgy gondolhatják, hogy a pénzügyi stabilitás megőrzésének legjobb módja annak előírása, hogy a gazdálkodó egységek az eszközök vagy kötelezettségek értékeiben történő bizonyos változásokat ne mutassanak be vagy ezek bemutatását halasszák el. A követelmény szinte biztosan megfosztaná a befektetőket, kölcsönadókat és más hitelezőket azoktól az információktól, melyekre szükségük van. A konfliktusok elkerülésének egyetlen módja a befektetők, kölcsönadók és más hitelezők számára való információszolgáltatás meglévő céljának a megszüntetése vagy háttérbe szorítása lenne. A Testület arra a következtetésre jutott, hogy ezen cél megszüntetése összeegyeztethetetlen lenne az alapmissziójával, ami a tőkepiaci szereplők információs igényeinek szolgálata. A Testület azt is megjegyezte, hogy a releváns és hűen bemutatott pénzügyi információk szolgáltatása javíthatja a felhasználóknak az információba vetett bizalmát, ezáltal is hozzájárul a pénzügyi stabilitáshoz.

Hasznosság a döntéshozatalhoz

- BC1.24 A Testület és az FASB korábbi keretelvei egyaránt az olyan információ szolgáltatására összpontosítottak, ami a gazdasági döntések meghozatalában hasznos lehet, ami egyben a pénzügyi beszámolás alapvető célja is. Azok a keretelvek azt is kimondták, hogy azok a pénzügyi információk, melyek hasznossággal bírnak a gazdasági döntéshozatal során, annak felmérésében is hasznosak lehetnek, hogy a vezetés hogyan felelt meg a gondos gazdálkodásra vonatkozó felelősségének.
- BC1.25 Az 1. fejezethez vezető vitaanyag kimondta, hogy a pénzügyi beszámolás céljának az erőforrások felosztásával kapcsolatos döntésekre kellene összpontosítania. Habár a vitaanyag legtöbb válaszadója egyetértett abban, hogy a döntéshozatalhoz nyújtott hasznos információ megfelelő cél, azt mondták, hogy a befektetők, kölcsönadók és más hitelezők az erőforrások felosztásával kapcsolatos döntéseken túl egyéb döntéseket is hoznak a pénzügyi beszámolási információk segítségével. Például, a részvényeseknek, akik arról szavaznak, hogy megtartsák, vagy lecseréljék-e az igazgatókat, valamint, hogy miként kellene díjazni a vezetés tagjainak szolgálatait, szükségük van olyan információkra, melyekre döntéseiket alapozhatják. A részvényesek döntéshozatali folyamatai tartalmazhatják annak kiértékelését is, hogy a gazdálkodó egység vezetése a hasonló körülmények között működő versenytársak vezetésével összevetve miként teljesített.

¹

Egy, a fenti nézetet képviselő csoport a Financial Crisis Advisory Group (FCAG) volt. Az FCAG körülbelül 20 szenior vezetőből áll, akik a nemzetközi pénzpiacokon széleskörű tapasztalattal rendelkeznek, és érdekelték a pénzügyi beszámolási információk átláthatóságában. Az FCAG-ot 2009-ben alakították meg azzal a céllal, hogy tanácsokat adjon a Testület és az FASB részére a pénzügyi válság standardalkotási hatásaival, valamint a globális szabályozói környezet potenciális változásaival kapcsolatban.

- BC1.26 A Testület egyetértett ezen válaszadókkal, és megjegyezte, hogy az esetek többségében az erőforrások felosztásával kapcsolatos döntések érdekében készített információk a vezetés teljesítményének megítéléséhez is hasznosak lehetnek. Ezért az 1. fejezethez vezető nyilvános tervezetben a Testület azt javasolta, hogy a pénzügyi beszámolás célja az legyen, hogy olyan pénzügyi információkat nyújtson a beszámolót készítő gazdálkodó egységről, amelyek hasznosak a meglévő és potenciális befektetők, kölcsönadók és egyéb hitelezők számára tőkebefektetőként való döntéseik meghozatala során. A nyilvános tervezet azt is bemutatta, hogy a pénzügyi kimutatások milyen szerepet játszhatnak egy gazdálkodó egység erőforrásainak gondos gazdálkodásával kapcsolatos döntéshozatal támogatásában.
- BC1.27 A nyilvános tervezet a *Pénzügyi beszámolás célját* és a *Döntési hasznosság* kérdését külön szakaszokban tárgyalta. A Testület ezt a két szakaszt az 1. fejezetben egyesítette, mivel a hasznosság a döntéshozatal során egyben a célja is a pénzügyi beszámolásnak. Ebből következően mindkét szakasz ugyanazokkal a pontokkal foglalkozott, és a szükségesnél részletesebben tárgyalta azokat. A két szakasz egyesítése a cash flow kilátások felmérése során való hasznosságot, valamint a gondos gazdálkodás felmérése során való hasznosságot tárgyaló, különálló alszakaszok megszűnését eredményezte. A Testület nem szándékozott arra célozni, hogy a jövőbeli cash flow kilátások felmérése, vagy a vezetés gondos gazdálkodása minőségének felmérése közül az egyik fontosabb lenne a másiknál. Mindkettő fontos az erőforrásoknak egy gazdálkodó egység részére történő biztosításával kapcsolatos döntések meghozatala során, valamint a gondos gazdálkodással kapcsolatos információk fontosak azon erőforrásokat biztosítók számára is, akik szavazatukkal vagy egyéb módon képesek a vezetés intézkedéseit befolyásolni.
- BC1.28 A Testület úgy döntött, hogy a *gondos gazdálkodás* kifejezést nem használja a fejezetben, mivel annak más nyelvekre való lefordítása nehézségekkel járna. Ehelyett a Testület leírta azt, amit a gondos gazdálkodás magában foglal. Ennek megfelelően, a pénzügyi beszámolás célja elismeri, hogy a felhasználók erőforrás felosztási, valamint arra vonatkozó döntéseket hoznak, hogy a vezetés hatékonyan és eredményesen használja-e fel a rendelkezésre álló erőforrásokat.

A pénzügyi beszámolás célja a gazdálkodó egységek különböző típusai esetén

- BC1.29 A Testület azt is mérlegelte, hogy az általános célú pénzügyi beszámolás céljának eltérőnek kellene-e lennie a gazdálkodó egységek különböző típusai esetén. A lehetőségek az alábbiak lehetnek:
- (a) a kisebb gazdálkodó egységek szemben a nagyobb cégekkel
  - (b) a jegyzett (nyíltpiaci forgalomban lévő) adósság-, vagy tőkejellegű pénzügyi instrumentumokkal rendelkező gazdálkodó egységek szemben az ilyen instrumentumokkal nem rendelkező gazdálkodó egységekkel; valamint
  - (c) a koncentrált tulajdonban lévő gazdálkodó egységek szemben a széttagozódott tulajdonviszonnyal rendelkező társaságokkal.
- BC1.30 A pénzügyi beszámolás külső felhasználói hasonló célokkal rendelkeznek, függetlenül attól, hogy milyen típusú gazdálkodó egységekbe fektetnek be. Ezért a Testület arra a következtetésre jutott, hogy az általános célú pénzügyi beszámolók célja minden gazdálkodó egység esetében ugyanaz. Azonban a költségkorlátok, valamint a gazdálkodó egységek tevékenységei közötti különbségek néha arra vezethetik a Testületet, hogy különbségeket engedjen meg vagy követeljen meg a gazdálkodó egységek különböző típusainak beszámolásában.

Információk a beszámolót készítő gazdálkodó egység erőforrásairól, a gazdálkodó egységgel szembeni igényekről, és az erőforrásokban és igényekben történő változásokról

---

A pénzügyi teljesítménnyel kapcsolatos információk jelentősége

- BC1.31 Számos támogató régóta állítja, hogy a beszámolót készítő gazdálkodó egység pénzügyi teljesítménye, ahogyan azt az átfogó jövedelem és annak komponensei bemutatják, a legfontosabb információ.² Az 1. Elvi állásfoglalás (43. bekezdés) kimondta:

A pénzügyi beszámolás elsődleges hangsúlya a vállalkozás teljesítményére vonatkozó, az átfogó jövedelemnek és komponenseinek mérőszámai által szolgáltatott információ. A befektetőket, hitelezőket és másokat, akik a vállalkozás nettó pénzbevételei kilátásainak felmérésében érdekeltek, különösen érdekli ez az információ.

Ezzel ellentétben a *Keretelvek (1989)* a beszámolót készítő gazdálkodó egység pénzügyi helyzetére, valamint pénzügyi teljesítményére vonatkozó információkat egyenlően fontosnak tekintette.

- BC1.32 Ahhoz, hogy hasznosak legyenek a döntéshozatalban, a pénzügyi beszámolóknak információt szükséges adniuk a beszámolót készítő gazdálkodó egység gazdasági erőforrásairól és a vele szemben fennálló igényekről, valamint a gazdasági erőforrások és igények egy adott időszak alatt bekövetkezett változásairól. A beszámolót készítő gazdálkodó egység a gazdasági erőforrásai és az igények azonosítása és értékelése nélkül nem képes észszerűen teljes információt adni a pénzügyi teljesítményéről (amit az átfogó jövedelem, az eredmény vagy egyéb, hasonló kifejezések testesítenek meg). Ebből következően, a Testület arra a következtetésre jutott, hogy nem lenne megfelelő a pénzügyi beszámolás fő hangsúlyaként az információ egy típusát jelölni meg.
- BC1.33 Egy gazdálkodó egység pénzügyi helyzetének tárgyalása során a nyilvános tervezet a *gazdasági erőforrásokra és az azokkal kapcsolatos igényekre* utalt. A fejezet a *beszámolót készítő gazdálkodó egység gazdasági erőforrásai, valamint a gazdálkodó egységgel szembeni igények* kifejezést használja (lásd OB12 bekezdés). A változtatás oka, hogy sok esetben egy gazdálkodó egységgel szembeni igények nem konkrét erőforrásokra vonatkozó igények. Emellett számos igény olyan erőforrásokból fog kielégítésre kerülni, melyek jövőbeni nettó pénzbeáramlásból erednek. Így, míg minden igény a gazdálkodó egységgel szembeni igény, nem minden igény a gazdálkodó egység meglévő erőforrásaival szembeni igény.

Pénzügyi helyzet és tartós fizetőképesség

- BC1.34 Néhány támogató felvetette, hogy a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatás fő céljának annak kellene lennie, hogy az olyan információkat nyújtson, amelyek segítik a beszámolót készítő gazdálkodó egység tartós fizetőképességének értékelését. A kérdés nem az, hogy a pénzügyi beszámolóknak nyújtott információknak segítséget kellene-e adniuk a tartós fizetőképesség értékelésében; egyértelmű, hogy igen. A tartós fizetőképesség értékelése érdekli a befektetőket, kölcsönadókat és más hitelezőket, és az általános célú pénzügyi beszámolás célja az, hogy számukra nyújtson olyan információkat, melyek hasznosak a döntések meghozatala során.
- BC1.35 Azonban néhányan felvetették, hogy a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásnak a kölcsönadók, más hitelezők és szabályozók információs igényeire kellene irányulnia, akár a befektetők és egyéb felhasználók rovására is. Ez viszont nem lenne összhangban az elsődleges felhasználói csoport közös információs igényeinek kiszolgálására vonatkozó céllal. Ezért a Testület elutasította azt az elgondolást, hogy a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatás (vagy bármilyen más pénzügyi kimutatás) egy konkrét felhasználói részalmaz igényeire irányuljon.

2

Az 1. Elvi állásfoglalás az *eredményre és annak komponenseire* utal. Azonban az FASB 6. számú Elvi állásfoglalás *A Pénzügyi kimutatások elemei az átfogó jövedelem kifejezésre cserélte az eredmény kifejezést. Az utóbbi kifejezés az átfogó jövedelem egyik részét jelöli.*

**KÖVETKEZTETÉSEK ALAPJA A 2. FEJEZETRE VONATKOZÓAN
A BESZÁMOLÓT KÉSZÍTŐ GAZDÁLKODÓ EGYSÉG**

[A későbbiekben beillesztendő]

TARTALOM

bekezdéstől

**KÖVETKEZTETÉSEK ALAPJA A 3. FEJEZETRE VONATKOZÓAN A
HASZNOS PÉNZÜGYI INFORMÁCIÓ MINŐSÉGI JELLEMZŐI**

BEVEZETÉS	BC3.1
Háttér	BC3.3
A PÉNZÜGYI BESZÁMOLÁS CÉLJA ÉS A HASZNOS PÉNZÜGYI INFORMÁCIÓ MINŐSÉGI JELLEMZŐI	BC3.4
ALAPVETŐ ÉS MINŐSÉGET FOKOZÓ MINŐSÉGI JELLEMZŐK	BC3.8
ALAPVETŐ MINŐSÉGI JELLEMZŐK	BC3.11
Relevancia	BC3.11
Hű bemutatás	BC3.19
MINŐSÉGET FOKOZÓ MINŐSÉGI JELLEMZŐK	BC3.32
Összehasonlíthatóság	BC3.32
Igazolhatóság	BC3.34
Időszerűség	BC3.37
Érthetőség	BC3.40
KIHAGYOTT MINŐSÉGI JELLEMZŐK	BC3.44
A HASZNOS PÉNZÜGYI BESZÁMOLÁS KÖLTSÉGHATÁRA	BC3.47

Következtetések alapja a

3. Fejezetre vonatkozóan: *A hasznos pénzügyi információ minőségi jellemzői*

Jelen Következtetések alapja kíséri a 3. fejezetet, de nem képezi annak részét.

Bevezetés

- BC3.1 A jelen Következtetések alapja összefoglalja a Testületnek az 3. fejezetben (*A hasznos pénzügyi információ minőségi jellemzői*) foglalt következtetések levonása során tett megfontolásait. Tartalmazza az egyes alternatívák elfogadásának és mások elutasításának okait. A Testület egyes tagjai bizonyos tényezőknek nagyobb súlyt tulajdonítottak, mint másoknak.
- BC3.2 A Testület a jelen fejezetet az egyesült államokbeli Pénzügyi Számviteli Standard Bizottsággal (FASB) együtt dolgozta ki. Következésképpen, a jelen Következtetések alapja az FASB szakirodalmára vonatkozó utalásokat is tartalmaz.

Háttér

- BC3.3 A Testület a hasznos pénzügyi információ minőségi jellemzőinek fejlesztési folyamatát a saját, valamint más standardalkotók keretelveinek és koncepcióinak felülvizsgálatával kezdte meg. 2006 júliusában a Testület nyilvános véleményezés céljából kiadta a témával kapcsolatos vitaanyagát. Ugyanezt a dokumentumot az FASB is kiadta. A Testület és az FASB 179 választ kapott. A témával kapcsolatos kérdések újragondolása során a Testület megfontolt minden kapott észrevételt és egyéb megkeresésből nyert információt. 2008 májusában a Testület és az FASB együttesen kiadott egy nyilvános tervezetet. A testületek 142 választ kaptak. A Testület az összes kérdést újragondolta. A jelen dokumentum ezen újragondolások eredménye.

A pénzügyi beszámolás célja és a hasznos pénzügyi információ minőségi jellemzői

- BC3.4 A pénzügyi beszámolás minden aspektusának vannak elérhető alternatívái, beleértve a megjelenítést, kivezetést, értékelést, besorolást, bemutatást és közzétételt. A pénzügyi beszámolási standardok kidolgozása során a Testület azt az alternatívát fogja kiválasztani, ami a leginkább megfelel a pénzügyi beszámolás céljának az eléréséhez. A pénzügyi információk előállítóinak is szükséges lesz választaniuk az alternatívák közül, amennyiben nincsenek elérhető, vonatkozó standardok, vagy amennyiben egy konkrét standard alkalmazása a pénzügyi beszámolás céljának elérése érdekében egyéni megítélést vagy választást követel meg.
- BC3.5 Az 1. fejezet meghatározza, hogy az általános célú pénzügyi beszámolás célja, hogy olyan pénzügyi információkat nyújtson a beszámolót készítő gazdálkodó egységről, amelyek hasznosak a meglévő és potenciális befektetők, kölcsönadók és egyéb hitelezők számára a gazdálkodó egység részére nyújtandó erőforrásokkal kapcsolatos döntések meghozatala során. Azon döntéshozók, akikre a jelen *Fogalmi keretelvek* összpontosítanak, a már meglévő és potenciális befektetők, kölcsönadók és egyéb hitelezők.
- BC3.6 Ez a cél önmagában nagy teret hagy a megítélésnek és kevés útmutatást ad arra, hogy hogyan kellene ezt a megítélést gyakorolni. A 3. fejezet az ezen cél alkalmazásához szükséges megítélések első lépését mutatja be. Meghatározza és leírja azokat a minőségi jellemzőket, melyekkel a pénzügyi információknak rendelkezniük kellene ahhoz, hogy megfeleljenek a pénzügyi beszámolás céljának. Ez a fejezet tárgyalja a költségeket is, ami a pénzügyi beszámolásra vonatkozó átfogó korlát.
- BC3.7 A későbbi fejezetek minőségi jellemzőket fognak használni, hogy segítsék irányítani a megjelenítéssel, értékeléssel és a pénzügyi beszámolás más aspektusaival kapcsolatos választásokat.

Alapvető és minőséget fokozó minőségi jellemzők

- BC3.8 A 3. fejezet megkülönböztetést tesz a legfontosabb, alapvető minőségi jellemzők, valamint a kevésbé kritikus, azonban szintén nagyon kívánatos, minőséget fokozó minőségi jellemzők között. A vitaanyag nem különböztette meg kifejezetten ezeket a minőségi jellemzőket. A Testület később azért tett különbséget, mert a vitaanyag válaszadóit összezavarta, hogy a minőségi jellemzők miként viszonyulnak egymáshoz.
- BC3.9 A nyilvános tervezet néhány válaszadója kijelentette, hogy minden minőségi jellemzőt egyenrangúnak kellene tekinteni, és hogy az alapvető és a minőséget fokozó minőségi jellemzők közötti különbségtétel önkényes. Mások azt mondták, hogy a legfontosabb minőségi jellemző a körülményektől függően változik; ezáltal a minőségi jellemzők közötti különbségtétel nem megfelelő.
- BC3.10 A Testület nem ért egyet azzal, hogy a különbségtétel önkényes. A pénzügyi információ a relevancia és a hű bemutatás alapvető minőségi jellemzői nélkül nem hasznos, és a nem tehető hasznossá azáltal, hogy összehasonlíthatóbb, igazolhatóbb, időszerűbb vagy érthetőbb. Azonban a releváns és hűen bemutatott pénzügyi információ hasznos lehet még akkor is, ha az a minőséget fokozó minőségi jellemzők egyikével sem rendelkezik.

Alapvető minőségi jellemzők

Relevancia

- BC3.11 Az magától értetődő, hogy a pénzügyi információ kizárólag akkor hasznos a döntéshozatal során, amennyiben képes befolyásolni azt. A *relevancia* a *Fogalmi keretelvekben* használatos azon kifejezés, mely a fenti képességet leírja. Ez a hasznos pénzügyi információknak egy alapvető minőségi jellemzője.
- BC3.12 A relevanciának a *Fogalmi keretelvekben* található fogalma összhangban van az FASB 2. számú *Elvi állásfoglalásában* (A Számviteli információk minőségi jellemzői) található fogalommal. A relevancia *Keretelvekben* (1989) található fogalma az volt, hogy az információ csak akkor releváns, ha az ténylegesen befolyásolja a felhasználók döntéseit. Azonban a felhasználók számos forrásból különböző félé információkat vesznek figyelembe, és nagyon nehéz, majdhogynem lehetetlen meghatározni - akár az esemény megtörténtét követően is - azt, hogy egy konkrét gazdasági jelenséggel kapcsolatos döntésre milyen mértékű hatással volt az információ.
- BC3.13 Ezzel ellentétben az meghatározható, hogy az információ képes-e a döntést befolyásolni (a *Fogalmi keretelvek* szerint definiált relevancia). A nyilvános tervezetek, valamint a követendő eljárás egyéb dokumentumai kiadásának egyik elsődleges célja, hogy megismerjék a felhasználók azzal kapcsolatos nézeteit, hogy az az információ, amelyet a javasolt pénzügyi beszámolási standardok megkövetelnének képes-e a döntéseiket befolyásolni. A Testület azzal is felméri a relevanciát, hogy találkozik a felhasználókkal, hogy átbeszéljék a javasolt standardokat, a potenciális napirendi döntéseket, a közelmúltban bevezetett standardok alkalmazásának hatását a jelentett információkra, valamint egyéb témákat.

Előre jelző és megerősítő érték

- BC3.14 A befektetők, kölcsönadók és más hitelezők által hozott számos döntés a tőkebefektetés, kölcsön vagy más hitel instrumentum hozama összegének vagy ütemezésének az implicit vagy explicit előrejelzésein alapszik. Következésképpen, az információ csak abban az esetben képes arra, hogy ezen döntések egyikét befolyásolja, ha segíteni fogja a felhasználókat abban, hogy új előrejelzéseket készíthessenek, megerősíthessék vagy kijavíthassák a korábbi előrejelzéseket vagy mindkettőben (ami az előre jelző és megerősítő érték fogalma).
- BC3.15 A *Keretelvek* (1989) a relevancia komponenseiként azonosították az előre jelző és megerősítő értéket, a 2. Elvi állásfoglalás pedig az előre jelző és visszaigazoló értékre hivatkozott. A Testület arra a következtetésre jutott, hogy a megerősítő érték és a visszaigazoló érték ugyanolyan jelentéssel bírnak. A Testület és az FASB megállapodtak, hogy mindkét testület ugyanazt a kifejezést (megerősítő érték) fogja használni, hogy elkerüljék annak látszatát, hogy a két keretrendszer különbözni kívánna egymástól.

Az előre jelző érték és a vonatkozó statisztikai kifejezések közti különbség

- BC3.16 Az előre jelző érték, ahogy az a *Fogalmi keretelvekben* használatos, nem ugyanaz, mint a statisztikában használatos előrejelezhetőség, valamint megtartás. Az információnak akkor van előre jelző értéke, amennyiben az használható múltbeli vagy jelenlegi események lehetséges kimeneteleire vonatkozó előrejelzések elkészítésében. Ezzel ellentétben, a statisztikusok az előrejelezhetőséget arra a pontosságra való utalásra használják, amellyel előre lehet jelezni a következő számot egy sorozatban, a megtartást pedig arra való utalásra, hogy egy számsor tendenciája ugyanúgy fog változni a jövőben, mint ahogy a múltban változott.

Lényegesség

- BC3.17 A 2. Elvi állásfoglalás, valamint a *Keretelvek* (1989) tárgyalták a lényegességet és hasonlóan definiálták azt. A 2. Elvi állásfoglalás úgy írta le a lényegességet, mint a pénzügyi beszámolásra vonatkozó korlátot, amit csak a minőségi jellemzőkkel együttesen lehet mérlegelni, különös tekintettel a relevanciára és a hű bemutatásra. A másik oldalról a *Keretelvek* (1989) a relevancia aspektusaként tárgyalta a lényegességet és nem jelezte, hogy a lényegességnek más minőségi jellemzőkkel kapcsolatban is szerepe lenne.
- BC3.18 A vitaanyag és a nyilvános tervezet azt javasolták, hogy a lényegesség a pénzügyi beszámolásnak egy átfogó korlátja legyen, mivel az minden minőségi jellemzőre vonatkozik. Azonban a nyilvános tervezet néhány válaszadója egyetértett abban, hogy habár a lényegesség átfogó, az nem jelent korlátot a beszámolót készítő gazdálkodó egységnek az információk bemutatására való képességére vonatkozóan. A lényegesség inkább a relevancia egy aspektusa, mivel a nem lényeges információ nincs hatással a felhasználó döntéseire. Továbbá, a standardalkotó nem fontolja meg lényegességet a standardok kidolgozásakor, mivel az egy gazdálkodó egységre jellemző szempont. A testületek egyetértettek a fenti nézetekkel és arra a következtetésre jutottak, hogy a lényegesség a relevancia egyik aspektusa, ami a gazdálkodó egység egyéni szintjén alkalmazandó.

Hű bemutatás

- BC3.19 A 3. fejezetben a hű bemutatásról való értekezés két jelentős pontban tér el a korábbi keretelvekben tárgyaltaktól. Először is, a *megbízhatóság* fogalma helyett a *hű bemutatás* kifejezést használja. Másodszor pedig, hogy a tartalom elsődlegessége a formával szemben, az óvatosság (konzervatizmus) és az igazolhatóság, melyek a 2. Elvi állásfoglalásban vagy a *Keretelvekben* (1989) a megbízhatóság aspektusai voltak, nincsenek figyelembe véve a hű bemutatás aspektusaként. A tartalom elsődlegessége a formával szemben, valamint az óvatosság a BC3.26–BC3.29 bekezdésekben leírt okokból kerültek törlésre. Az igazolhatóság most már egy támogató kvalitatív jellemzőként került meghatározásra, nem pedig az alapvető minőségi jellemzők részeként (lásd BC3.34–BC3.36 bekezdések).

A megbízhatóság kifejezés lecserélése

- BC3.20 A 2. Elvi állásfoglalás és a *Keretelvek* (1989) a *megbízhatóság* kifejezést olyan értelemben használták, amit most a hű bemutatás ír le.
- BC3.21 A 2. Elvi állásfoglalás a bemutatási hűséget, az igazolhatóságot és a semlegességet a megbízhatóság aspektusaként sorolta fel, és a teljességet a hű bemutatás részeként tárgyalta.
- BC3.22 A *Keretelvek* (1989) kimondta:

Az információ akkor megbízható minőségű, ha lényeges hibától és torzítástól mentes, és a felhasználók hagyatkozhatnak rá annak vonatkozásában, hogy az hűen mutatja be azt, amit bemutatni hivatott, vagy amit észszerű várakozás szerint be tud mutatni.

A *Keretelvek* (1989) a tartalom elsődlegességét a formával szemben, a semlegességet, az óvatosságot és a teljességet is a hű bemutatás aspektusaként tárgyalta.

- BC3.23 Sajnálatos módon egyik keretrendszer sem közvetítette egyértelműen a megbízhatóság jelentését. Válaszadók számos, javasolt standardra vonatkozó megjegyzése jelezte a *megbízhatóság* kifejezés egységes értelmezésének hiányát. Néhányan az *igazolhatóságra* vagy a *lényeges hibától való mentességre* összpontosítottak, a hű bemutatás tulajdonképpen kizárásához. Mások több figyelmet szenteltek a hű bemutatásnak, talán a semlegességgel vegyítve. Néhányan nyilvánvalóan úgy gondolják, hogy a megbízhatóság elsősorban a pontosságra utal.

- BC3.24 Mivel sikertelennek bizonyultak az arra irányuló kísérletek, hogy elmagyarázzák, hogy a megbízhatóság mit volt hivatott jelenteni, a Testület más kifejezést keresett, ami egyértelműbben közvetítené a szándékolt jelentést. Ezen keresés eredménye a *hű bemutatás* kifejezés lett, ami a gazdasági jelenségek hű ábrázolása a pénzügyi beszámolóknak. Ez a kifejezés magában foglalja azon főbb jellemvonásokat, melyeket a korábbi keretelvek a megbízhatóság aspektusaiaként tartalmaztak.
- BC3.25 A vitaanyag és a nyilvános tervezet számos válaszadója ellenezte a Testület arra vonatkozó előzetes döntését, hogy a *megbízhatóságot* kicseréljék a *hű bemutatás*-ra. Néhányan azt mondták, hogy a Testület jobban is elmagyarázhatta volna a megbízhatóság jelentését ahelyett, hogy lecseréli a kifejezést. Azonban számos válaszadó, aki ezeket a megjegyzéseket tette, más jelentést tulajdonított a megbízhatóságnak attól, amit a Testület értett ez alatt. Konkrétan, számos válaszadónak a megbízhatóságra adott leírása inkább hasonlított a Testület által az igazolhatóságnak nevezett elgondoláshoz, mint a megbízhatóság jelentéséhez. Ezek a megjegyzések arra vezették a Testületet, hogy megerősítse a döntését, hogy a *megbízhatóság* kifejezést kicseréli a *hű bemutatás*-ra.

Tartalom elsődlegessége a formával szemben

- BC3.26 A tartalom elsődlegessége a formával szemben nem tekintendő a hű bemutatás egy külön komponensének, mivel az szükségtelen ismétlés lenne. A hű bemutatás azt jelenti, hogy a pénzügyi információ egy gazdasági jelenség lényegét mutatja be, nem pedig pusztán annak jogi formáját. Egy olyan jogi forma bemutatása, ami nem tükrözi megfelelően a mögöttes gazdasági jelenség gazdasági tartalmát, nem eredményezhet hű bemutatást.

Óvatosság (konzervatizmus) és semlegesség

- BC3.27 A 3. fejezet nem tartalmazza az óvatosságot vagy a konzervatizmust mint a hű bemutatás aspektusait, mivel ezek közül bármelyik figyelembe vétele ellentmondana a semlegességnek. A vitaanyag és a nyilvános tervezet néhány válaszadója nem értett egyet ezzel a nézettel. Azt mondták, hogy a keretelveknek tartalmazniuk kellene a konzervatizmust, az óvatosságot, vagy mindkettőt. Azt mondták, hogy a torzítást nem kellene mindig nem kívánatosnak feltételezni, különösen olyan körülmények között, amikor a torzítás - a nézetük szerint - bizonyos felhasználók számára relevánsabb információkat hoz létre.
- BC3.28 Az eszközök, kötelezettségek, bevételek vagy a saját tőke konzervatív becsléseinek a szándékos megjelenítését néha kívánatosnak tekintették annak érdekében, hogy ellensúlyozza a vezetés egyes olyan becsléseit, melyeket túlzottan optimistának észleltek. Azonban még a meglévő keretelvekben jelenlévő, a szándékos hibás állításra vonatkozó tiltások mellett is valószínű, hogy az óvatosságra vonatkozó figyelmeztetés torzításhoz vezet. Az eszközök alulértékelése, vagy a kötelezettségek túlértékelése egy adott időszakban gyakran a pénzügyi teljesítmény későbbi időszakokban való túlértékeléséhez vezet - ami egy olyan eredmény, ami nem tekinthető sem óvatosnak, vagy semlegesnek.
- BC3.29 A nyilvános tervezet más válaszadói azt mondták, hogy a semlegességet lehetetlen elérni. Nézetük szerint a lényeges információnak szükséges, hogy célja legyen, és a céllal rendelkező információ nem lehet semleges. Más szóval, mivel a pénzügyi beszámolás a döntéshozatal befolyásolásának egy eszköze, az nem lehet semleges. Nyilvánvaló, hogy a jelentett pénzügyi információ várhatóan befolyásolja ezen információ felhasználóinak a cselekedeteit, és csupán az a tény, hogy a közzétett információk alapján sok felhasználó hasonlóan cselekszik, nem bizonyítja a semlegesség hiányát. A Testület nem próbálja meg a felhasználók cselekedeteit bátorítani vagy előre jelezni. Amennyiben a pénzügyi információ olyan módon torzul, hogy az arra bátorítja a felhasználókat, hogy előre eldöntött cselekedeteket tegyenek vagy elkerüljenek, ez az információ nem lehet semleges.

Lehetséges a hű bemutatást empirikusan mérni?

- BC3.30 Az empirikus számviteli kutatók számottevő, a releváns és hűen bemutatott pénzügyi információkat alátámasztó bizonyítékot gyűjtöttek a gazdálkodó egységek tőke- vagy adósságinstrumentumai piaci árának változásaival fennálló korreláción keresztül. Azonban az ilyen tanulmányok nem biztosítottak olyan technikákat, melyekkel a hű bemutatás a relevanciától elválasztva, empirikusan mérhetővé válna.
- BC3.31 Mindkét korábbi keretrendszer tárgyalta annak kívánatosságát, hogy statisztikai információk legyenek elérhetőek azzal kapcsolatosan, hogy egy pénzügyi mérőszám mennyire hűen kerül bemutatásra. Ez nem lenne példa nélküli. Más statisztikai információk időnként előfordulnak a pénzügyi beszámolóknak. Például, néhány gazdálkodó egység közzéteszi a származékos pénzügyi instrumentumok és a hasonló pozíciók kockázatosított értékét. A Testület azt várja, hogy a statisztikai koncepciók használata a pénzügyi beszámolásban bizonyos helyzetekben továbbra is fontos lesz. Sajnálatos módon a testületek nem

azonosítottak egyetlen módszert sem a pénzügyi beszámolóknak szereplő bemutatások hűségének számszerűsítésére.

Minőséget fokozó minőségi jellemzők

Összehasonlíthatóság

- BC3.32 Az összehasonlíthatóság a *Keretelvekben* (1989) és a 2. Elvi állásfoglalásban egyaránt fontos koncepció volt, azonban a két korábbi keretrendszer nem értett egyet annak fontosságában. A *Keretelvek* (1989) kimondta, hogy az összehasonlíthatóság ugyanannyira fontos, mint a relevancia és a hű bemutatás.³ A 2. Elvi állásfoglalás úgy írta le az összehasonlíthatóságot, mint két vagy több információ közötti kapcsolat minőségét, ami, habár fontos, a relevanciához és a hű bemutatáshoz képest másodlagos.
- BC3.33 A releváns és hűen bemutatott információ akkor a leghasznosabb, ha az könnyen összehasonlítható a más gazdálkodó egységek által jelentett, hasonló információkkal, valamint az ugyanazon gazdálkodó egység által, más időszakokban jelentett információkkal. Az egyik leglényegesebb ok, amiért a pénzügyi beszámolási standardokra szükség van, hogy erősödjön a jelentett pénzügyi információk összehasonlíthatósága. Azonban a releváns és hűen bemutatott információ még akkor is hasznos, ha az nem könnyen összehasonlítható. Az összehasonlítható információ azonban nem hasznos, ha nem releváns, és félrevezető lehet, amennyiben nem hűen került bemutatásra. Így az *összehasonlíthatóságot* inkább támogató minőségi jellemzőnek, nem pedig alapvető minőségi jellemzőnek tekintik.

Igazolhatóság

- BC3.34 Az igazolható információ bizalommal használható. Az igazolhatóság hiánya nem teszi szükségszerűen használhatatlanná az információt, azonban a felhasználók valószínűleg elővigyázatosabbak lesznek, mivel nagyobb annak a kockázata, hogy az információ nem mutatja be hűen azt, amit bemutatni hivatott.
- BC3.35 A *Keretelvek* (1989) nem tartalmazta kifejezetten az igazolhatóságot, mint a megbízhatóság aspektusát, azonban a 2. Elvi állásfoglalás tartalmazta. Azonban a két keretrendszer nem annyira tér el egymástól, mint amennyire annak tűnik, mivel a megbízhatóság fogalma a *Keretelvekben* (1989) tartalmazta az „és amelyre a felhasználók hagyatkozhatnak” kifejezést, ami arra utal, hogy a felhasználóknak szükségük van bizonyosságra az információval kapcsolatban.
- BC3.36 A vitaanyag kimondta, hogy a jelentett pénzügyi információknak igazolhatónak kellene lennie, hogy megerősítse a felhasználókat annak tekintetében, hogy az lényeges hibától és torzítástól mentes, és lehet rá hagyatkozni abban, hogy azt mutatja be, amit bemutatni hivatott. Ezért az igazolhatóságra a hű bemutatás egyik aspektusaként lehetett tekinteni. Néhány válaszadó rámutatott, hogy az igazolhatóságnak a hű bemutatás egy aspektusaként a keretelvekbe történő befoglalása a nem könnyen igazolható információk kihagyását eredményezheti. Ezek a válaszadók felismerték, hogy számos előretekintő becslés, amely nagyon fontos a releváns pénzügyi információk biztosításában (például a várható cash flow-k, hasznos élettartamok és maradványértékek esetében), nem igazolható közvetlenül. Azonban az ilyen becslésekkel kapcsolatos információk kihagyása csökkentené a pénzügyi beszámolók hasznosságát. A Testület egyetértett ezzel és újrapozicionálta az igazolhatóságot, mint nagyon kívánatos, azonban nem szükségszerűen előírt, támogató minőségi jellemzőt.

Időszerűség

- BC3.37 A *Keretelvek* (1989) az időbeliséget olyan korlátozásként tárgyalta, ami megfoszthatja az információt annak relevanciájától. A 2. Elvi állásfoglalás az időbeliséget a relevancia aspektusaként írta le. Azonban az időbeliség lényege, ahogy azt a két korábbi keretrendszer tárgyalta, alapján véve azonos volt.
- BC3.38 A vitaanyag az időbeliséget a relevancia aspektusaként írta le. Azonban néhány válaszadó rámutatott, hogy az időbeliség nem abban az értelemben része a relevanciának, mint ahogy az előre jelző és megerősítő értékek. A Testületet meggyőzték, hogy az időbeliség eltér a relevancia más komponenseitől.
- BC3.39 Az időbeliség nagyon kívánatos, de nem annyira kritikus fontosságú, mint a relevancia és a hű bemutatás. Az időszéri információ csak akkor hasznos, ha az releváns és hűen bemutatott. Ezzel ellentétben a releváns

3

A hű bemutatás helyett a *megbízhatóság* kifejezést használta, azonban a szándékolt jelentés hasonló volt.

és hűen bemutatott információ még akkor is hasznos lehet (különösen megerősítési célokból), ha azt nem annyira időszerűen jelentik, mint ahogy az kívánatos lenne.

Érthetőség

- BC3.40 A *Keretelvek* (1989) és a 2. Elvi állásfoglalás egyaránt tartalmazta az érthetőséget, egy olyan minőségi jellemzőt, amely segíti a felhasználókat az információ megértésében, és ezáltal annak hasznossá tételében a döntéshozatalhoz. Mindkét keretrendszer hasonlóan leírta azt is, hogy ahhoz, hogy a pénzügyi információ érthető legyen, a felhasználóknak rendelkezniük kellene egy észszerű szintű pénzügyi tudással, valamint arra vonatkozó hajlandósággal, hogy az információkat kellő alaposítással tanulmányozzák.
- BC3.41 Az érthetőséggel kapcsolatos értekezések, valamint a felhasználóknak a pénzügyi beszámolók megértésére vonatkozó felelőssége ellenére is vannak félreértések. Például, néhányan azon a nézetben voltak, hogy nem kellene új elszámolási módszert bevezetni, mivel néhány felhasználó esetleg nem fogja megérteni, még akkor sem, ha az új elszámolási módszer olyan pénzügyi információ bemutatását eredményezné, amely hasznos a döntéshozatalban. Arra céloztak, hogy az érthetőség fontosabb, mint a relevancia.
- BC3.42 Amennyiben az érthetőségi megfontolások alapvetőek lennének, megfelelő lehetne, hogy ne legyen szükséges bemutatni nagyon bonyolult dolgokkal kapcsolatos információkat, még akkor sem, ha az információ releváns és hűen kerül bemutatásra. Az érthetőségnek a támogató minőségi jellemzőként való besorolása azt szándékozza jelezni, hogy a nehezen érthető információkat a lehető legegyszerűbb módon kellene bemutatni és magyarázni.
- BC3.43 Egy másik, gyakran félreértett pont tisztázásának érdekében a *Fogalmi keretelvek* kifejtik, hogy a felhasználók a jelentett pénzügyi információk észszerű alaposítással történő, *tényleges* tanulmányozásáért felelősek, nem pedig csak azért, hogy *hajlandóak* legyenek erre (ahogy azt a korábbi keretelvek állították). Emellett a *Fogalmi keretelvek* kijelentik, hogy a felhasználóknak esetleg szükségük lehet tanácsadókhoz fordulni annak érdekében, hogy megérthessék a különösen összetett gazdasági jelenségeket.

Kihagyott minőségi jellemzők

- BC3.44 Az *átláthatóságot*, a *magas minőséget*, a *belső következetességet*, a *megbízható és valós képet* vagy a *valós bemutatást*, valamint a *hitelességet* javasolták, mint a pénzügyi információk kívánatos minőségi jellemzőit. Azonban az átláthatóság, magas minőség, belső következetesség, megbízható és valós kép vagy valós bemutatás különböző szavak az olyan információk leírására, melyek rendelkeznek a relevancia és a bemutatási hűség minőségi jellemzőivel, fokozva az összehasonlíthatósággal, igazolhatósággal, időbeliséggel és érthetőséggel. A hitelesség is hasonló, azonban ez a beszámolót készítő gazdálkodó egység vezetésének tisztességére is utal.
- BC3.45 Az érdekelt felek néha más kritériumokat is javasoltak a standardalkotó döntések tekintetében, és a Testület időnként, bizonyos döntések esetében a döntés mögötti indoklás részeként idézte ezeket a kritériumokat. Ilyen kritériumok lehetnek például az egyszerűség, működőképesség, megvalósíthatóság vagy gyakorlatiasság, valamint az elfogadhatóság.
- BC3.46 Ezek a kritériumok nem minőségi jellemzők. Ehelyett, ezek a hasznos pénzügyi információk szolgáltatásából fakadó hasznok és költségek átfogó mérlegelésének részei. Például, egy egyszerűbb módszert kevésbé költséges lehet alkalmazni, mint egy összetettebbet. Bizonyos körülmények között egy egyszerűbb módszer olyan információt eredményezhet, mely alapvetően ugyanaz, de valamilyen mértékben kevésbé pontos, mint egy összetettebb módszerrel kapott információ. Ebben a helyzetben egy standardalkotó a hasznok és költségek mérlegelése során a hű bemutatás gyengülését, valamint a bevezetési költség csökkenését figyelembe venné.

A hasznos pénzügyi beszámolás költségkorlátja

- BC3.47 A költség egy olyan átfogó korlát, melyet a standardalkotóknak, valamint a pénzügyi információk szolgáltatóinak és felhasználóinak is szem előtt kellene tartaniuk akkor, amikor egy esetleges új pénzügyi beszámolási követelmény hasznait megfontolják. A költség nem minőségi jellemzője az információnak. Az az információnyújtás folyamatának egy jellemzője.
- BC3.48 A Testület a múltban is és továbbra is próbál olyan, még inkább strukturált módszereket kifejleszteni, hogy információt kapjon arról, hogy milyen költségekkel jár azoknak az információknak az összegyűjtése és feldolgozása, melyeket a javasolt standardok a gazdálkodó egységektől megkövetelnek. Az elsődlegesen alkalmazott módszer, hogy az érdekelt feleket arra kéri, néha formális módon (mint például helyszíni

tesztekkel vagy kérdőívekkel), hogy egy konkrét javaslattal kapcsolatban adjanak a költségekre és hasznokra vonatkozó, amennyire csak lehet számszerűsített információkat. Az ilyen kérések hasznos információkat eredményeztek, és közvetlenül a javasolt követelmények olyan megváltoztatásához vezettek, melyek a költségek csökkentésére irányultak anélkül, hogy azok a kapcsolódó hasznok jelentős csökkenését eredményeznék.